

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר הצלה

חלק כט

ובו שאלות ותשובות לעם ישראל

מבואר בחז"ל גודל מצות תוכחה ומחאה וחיוב הערבות על כל אחד ואחד מישראל למחות ביד עוברי עברה, בכל הש"ס בבלי ירושלמי מדרשים זוה"ק, ספרי הראשונים וגדולי אחרונים. על כן אנו יוצאים בקול קורא למען הצלת עם ישראל, להקים השכינה מעפרא, לפדות נפשינו והגאולה השלימה ברחמים.

אור הזוהר 306 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

בעלמא! ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו וגורם עוני בעולם ואורך הגלות! ובתיקון ל' כתב, שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדון בעולם, וגורמים לרוחו של משיח שילך מהעולם ולא ישוב! (וכן איתא במס' שבת ל"ג [ע"פ הגר"א בתיקון ל']). - היוצא מכל זה שכל מי שאינו לומד את ספר הזוהר הקדוש, הרי גורם לבזה חרב הרג ואבדן לעולם, ואלו עבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום הכיפורים אינו מכפר עליהם, (ס' איפה שלימה). ובאופן כזה אין באפשרותו לקיים עד שירצה את חבירו, מחמת שנאבדו כבר רח"ל. - וכבר יצאו גדולי ירושלים (בראשות כ"ק מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל) וגם הגה"צ חברי הביד"ץ של עדנתו וחתמו בקריאת קודש (תרפ"א, ותרצ"א ותשס"ב-ד) ללמוד את הזוהר הקדוש על הפרשה מידי שבוע, ועל כל פנים דף אחד של זוהר ביום.

על כן אנו קוראים לכל המנהיגים, רבנים וראשי ישיבות שליט"א וראשי כוללים שכל רב וראש ישיבה ראש כולל מגיד שיעור ומשפיע, שינהג ללמוד בכל יום בבית מדרשו עם כל קהילתו לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר, שלווק רק דקה, לישועת כלל ישראל, וכן כל בחור בישיבה ואברך ככולל ילמוד לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר ביום. וכן המלמדים ילמדו עם תלמידיהם בכל יום עמוד אחד לפני התפילה כמו"ש בוה"ק (פר' וירא קיח), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל בתרגום ללשון הקודש: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

בוא וראה מה שאמרו חז"ל בירושלמי על שלמה המלך שהיה קודש קדשים, וטעה ועבר על ציווי התורה של לא ירבה... ובגלל זה נטרד ממלכות: (ירושלמי סנהדרין פ"ב ה"ז): תני רבי שמעון בן יוחי עלה ספר משנה תורה ונשתחט לפני הקב"ה,

אמר לפניו רבון העולם, כתבת בתורתך כל דייתקי שבטלה מקצת בטלה כולה, והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני, אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל, עכ"ל. ואם כן אפילו הגדולי ישראל הכי הכי גדולים אין יכולים לבטל אות אחת מן התורה בין תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה, ובזוה"ק מצוה אותנו ללמוד זוהר לכל ישראל כדי שנזכה לתשובה אמיתית באהבה תשובה עילאה ונגאל ברחמים, ואם לא שומעים בקול משה רבנו, "אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל". בוא וראה מה דכתבו בזו"ח פ' נח שכל ענין הגאולה והתשובה תלוי על רישי כנישתא, ואם כן, צריכים כולם להורות לישראל שילמדו זוהר הקדוש, כי אנו מאמינים בני מאמינים שמשו רבנו הוא אדון כל הנביאים, ונבואתו אמת, ולא תשתנה לעולם ח"ו. ובזכות התנא האלוקי הרשב"י תעמוד לכל ישראל להושע בכל הישועות והנחמות, ובדא יפקון מן גלותא ברחמי, אכ"ר.

שאלה: למה הרב כותב באופן חמור וקיצוני כל כך, נגד כל הרבנים הגדולים והראשי ישיבות, וארגונים של מחזירי בתשובה? - תשובה: הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ח: אומר שכל הת"ח שלא רוצים ללמוד זוה"ק הם הולכים נגד משה רבינו. ועיי"ש בביאור המקדש מלך.
שאלה: למה הרב אומר שדווקא הם אחראים על כל האסונות והצרות? - תשובה: בתיקוני זוהר תיקון ל' כתוב על מי שלא רוצה שילמדו זוהר הקדוש: "אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמתלקת היא רוח המשיח".
שאלה: למה יש בחורים שמתקלקלים? - תשובה: המהרח"ו כותב בהקדמה לעץ חיים שמי שלא רוצה ללמוד זוה"ק עליהם אמר הפסוק: "יכל

הגבעות המקלקלו" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על פן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם תלודת טיט ורפש לכפר בהכמת האמת... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר בה"ר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק ההכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחרו ועכוב בגין בית מקדשנו ותפאתנו.

שאלה: למה גזירת הגיוס באה? ומי אשם בזה? - תשובה: כבר לפני מאה שנה בשנת תרע"ד, תחילת מלחמת העולם הראשונה, כבר כתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה ז"ע שאחרי שנתמעט לימוד הזוהר והקבלה בעולם נגזרו גזירות הגיוס ועוד צרות משונות רח"ל.

שאלה: גזירת הקיצוצים הכלכליים, מי יכול להינצל ממנה? תשובה: בזוהר הקדוש כתוב שלפני ביאת המשיח הערב רב יעשה צרות ודוחק גדול ללומדי התורה, ויקח מהם מיסים קשים, ובזוה"ק ברעיא מהימנא כתוב שלומדי הזוהר בהם אין ניסיון, והם נגאלים ברחמים, כי הם אהוביו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא

משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרש"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

אחינו בית ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לשקוט בעת הזאת, ידוע לכל שאנו נמצאים עכשיו בסוף הגלות, ורוב הסימנים שכתבו חז"ל בעקבתא דמשיחא כבר נתקיימו, וצרות רבות וגזירות קשות פוקדות את ישראל בארץ הקדוש ובעולם כולו, ובפרט הגזירה הנוראה על בחורי ישראל והחינוך הטהור, עם ישראל זקוק לרחמי שמים מרובים, ומן השמים מעוררים אותנו לתשובה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. - לכן חובה קדושה על כל אחד ואחד ללמוד פרד"ס בכל יום ויום (האר"ז בלשעה"מ), ובלימוד הזוהר הקדוש יוצא ידי חובת לימוד הקבלה (כף החיים סי' קנ"ה). כי אם מחסרים את חלק הסוד הרי גורמים פירוד ח"ו בעולמות העליונים והרי לימודם פגום, וכפי שנכתב בתיקוני זוהר (תיקון מג) על מי שלא לומד ומי שלא אומר ללמוד, טב ליה דלא אתברי

ראה מה גורמים המנהיגים הכוזבים לבני קהלתם

מעתה ראה אותם האנשים הרשעים החדשים האלו והכופרים בה' ובתורתו באמת, מעט מעשים טובים אשר עושים לעיני בני אדם ללבוש אדרת שער וכיוצא בו לנהוג כמנהג הפרושים הוא רק למען כחש, ובאמת הם רוצחי נפשות צאן קדשים בני אברהם אשר כל ימיו טרח להרבות עדר השם, ולקבץ ולרבוץ פועלים לתורה, עתה בדורינו בעוונותינו הרבים שנתמעטו התורה והיראה, והאמת נעדרת. אוי לעינים שכך רואות, ולאזנים שכך שומעות, נתקיים בנו באלו המקומות 'כד רגיז רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא' (ב"ק נב), שהמה בהנהגתם הרעה מסיתים ומדיחים עם ה', להביאם על דרך כזה שברבות הימים יאמרו הם וקל וחומר בניהם איש "לאוהליו" ישראל (ש"כ כ טב) מפרש בזוהר (ח"ב קעה): "לאוהליו" אותיות אלקיו, ואין לנו חלק בה' ובתורתו מי אדון לנו חלילה, והורסים ופורצים גדרי סייגי חז"ל, וגם עוקרים פסוקים מפורשים בתורה בחוקותיהם לא תלכו (ויקרא יח א), הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב (במדבר כג ט), וכל מגמתם וחפצם המכיר אותם ואת דרכם הרע הוא רק להחליש ולהרוס את הדת, והן הן שלוחי הס"ם וסוף מחשבתם לקרב אחת אחת לאומות העולם להיות לעם אחד, ולא די שאינם מדריכים אותם לעוררם משינתם לומר להם כדברים הנזכר לעיל, בימי בחרותם או בזקנותם או בעיניים או בימי צרותם, אלא גם מוסיפים טומאה על טומאה טפשות על טפשות, עד שאפילו בעת פרידתם לא זכרו אחריתם אם המה בני אל חי וקבלו תורת אמת ועול מצותיו על צואריהם, כי רשעים האלו אפילו על פתחו של גיהנם אינם חוזרים, אלא אז גם במותו, ובהלויתו, ובהשלכתו לבור ובמעמד ומצב של קברו, הכל עושים כדי להתדמות אל שאר האומות למרות עיני כבודו שגזר ואמר ובחוקותיהם לא תלכו, וא"כ מה יהיה באחרית אלה אם נגודא מסמיותא והוכה בעורו והוא המנהיג צאנו, אוי ואבוי על שבריהם של עניי הצאן בכמה פחתים, ובכמה בורות ובכמה קוצים נעשה להם שבר על שבר, ופצעים וחבורה ומכה טריה. מעתה אם תתן בכף מאזניים כל צער ועוני ויסורין, ומיני רדיפות ועוגמת נפש שיוכל להיות בעולם הזה, ואחר כך תתן בכף השניה עונש המר הגדול הזה, שבני אברהם יצחק ויעקב שהם עמוסים מני בטן וזרע קודש מחצבתה, והבן יקיר לי אפרים, ונקראים אצל השם בתורה ובכתובים בכל מיני לשון של חיבה **בנים אתם לה'** (דברים יד א), **ממלכת כהנים וגוי קדוש** (שמות יט ו), **בני אל חי** (הושע ב א), וה' האמירך היום (דברים כו יח), ומי גוי גדול (דברים ד ח), כי מי גוי גדול (שם שם ז), עם ה' אלה (יחזקאל לו ט).

ועיקר הדבר שזכו לכל זה הוא אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ועל ידי כן חיי העולם נטע בתוכינו. ואם מעניש השי"ת בדור האחרון הזה באיזה מקומות, שיהיה להם מנהיגים רעים מיצר הרע ומערב רב, שהמה גוזלים וחומסים אותם ואת בניהם מכל אלה, בהדרכתם הרע אשר כל כוונתם למלאות בטנם ולאסוף הון, ועבור זה עושים מסחר בנפשות צאן קדשים, וגם כדי להחניף פני הדור הרשעים ולעשות רצונם. לא די שאינם מרימים קרן התורה והיראה [באמת הלא יש בכל מקום ומקום אנשים כאלו אשר היו שומעים להם ויחלו כמטר להם], אלא מוסיפים רעה על רעה שמשפילים ודוחפים אותם בידיים כדי לרומם קרן הרשעים והשקר והס לא להזכיר שם ה', אטו לא יכריע כף הזה, וראוי לבכות ולצעוק בקול מר, ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמרו חזק, וילכו להפגין בלילה בשווקים וברחובות ובחוצות, ויאמרו אי שמים אי אדמה אל תתנו מקום לזעקתי לא אליכם כל עוברי דרך [הביטו וראו] היש מכאוב מכאובי (איכה א יב) כי צוה ה' ליעקב סביבו צריו הרוצחים את נפשותינו ונפשות בנינו

ובנותינו מחיי עולם, הבטחת לנו (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים וכו'.

עורה למה תישן (תהלים מד כד) ונקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך (שם עט ז), ובפרט כי ירדנו לירידה התחתונה ושחה לעפר נפשינו, כי יש כמה וכמה נפשות ישראל במקומות הרעים האלו אשר הם משוקעים בטומאה ונשכח אצלם מבטן מי יצאו וממקור אשר נחצבו אשר הן המה בכל רע, ולא ידעו כי בנפשם הוא.

מעתה קיים הבטחתך אשר אמרת (שם מד כו-כז) כי שחה לעפר נפשינו קומה עזרתה לנו - מעתה בזה מיושב הפסוק הנזכר לעיל, מתחילה אמר רק קללות כאלו שרק נוגעים בעיני עולם הזה, ואחר כך הוסיף ואמר שיהיה לך עונש כזה שאם תזקין ותגיע לשיבה, עם כל זה כשתמות לא די שלא תזכה להיות זקן ובא בימים, אלא נהפוך הוא אך עשוק וגזול כל הימים, הכוונה כל ימי חיך שעברו עליך יהיה גזולים ואבודים ממך, וע"י מה בא לך כן, יככה ה' בשגעון ובעורון, ומסורה, והוא בשגעון ינהג, שאתה בעיניך דומה לך שאתה רואה, ובאמת טח עיניך מראות, ושורש הדבר הוא שהביאך לכל אלה, יככה ה' בתמהון לבב, תרגומו **בטפשות לבו**, והמנהיג הדור נקרא לב, כמבואר (ביערות דבש) ובמקומות הרבה לקיים מה שאמרו חכמינו ז"ל (ב"ק נב) 'כד רגיז רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא', מעתה קיים הבטחתך אשר הבטחת כי שחה לעפר נפשינו, קומה עזרתה לנו, ואשיבה שופטיך כבתחילה וגו'.

פֶּרֶק ל"א

בכלל ה פרט ג וז"ל:

מיישב מדוע הוצרכה תורה להזהיר גבי לא תעמוד על דם רעך ולומר אני ה' שהוא דבר שכלי, מיישב השייכות להפסוק שלאחריו לא תשנא וגו' הוכח תוכיח את עמיתך **לא תעמוד על דם רעך אני ה'** (ויקרא יט טז-יז). פירש"י לראות במיתתו ואתה יכול להצילו, כגון טובע בנהר וחיה או לסטים באים עליו, אני ה' נאמן לשלם שכר ונאמן ליפרע. וצריך להבין מדוע הזהיר ה' ואיים כל כך על מצוה זו שאמר אני ה' נאמן לשלם שכר ונאמן ליפרע, הלא אם לא הזהיר ואיים, גם כן היה מקיים מצוה זו הלא מצוה זו שכליות הוא דהיינו הנקרא אצלם [מענשהייט] כי מי יוכל לראות במיתת חבירו ובידו להצילו ולא יצילהו, אתמהא - זו אחת שצריך ביאור.

ושנית הוא, שצריך להבין המשך פסוקים, שבפסוק שלאחריו כתיב לא תשנא אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך, ואמרו חכמינו ז"ל (ב"מ לא) הוכיח תוכיח אפילו מאה פעמים.

ואפשר ליישב ולפרש חדא בירך חברתה, דמן הצריכות היה שהתורה יגזור ויזהיר, ויאיים על מצוה זו של לא תעמוד על דם רעך משום דיש בעוונותינו הרבים בכמה וכמה מקומות שמלא דם הרגוים ונגואלו דם בחוצות, ויש בני אדם שיוכלו להציל הלקוחים למות ואין דורש ואין מבקש. משום הכי הזהירה תורה אני גוזר עליך "לא תעמוד על דם רעך" אם שבידך להציל חבריך ממיתה, אל תשים ידך בצלחת, כי יבוא יומך ותתן דין וחשבון לפני, ואני ה' הגוזר, והמצוה, והמאיים שאני אני הוא נאמן לשלם שכר ונאמן ליפרע.

והנה לבאר כל הענינים הנוגע לשורש דבר זה, תקצר היריעה מהכיל, רק נדבר מאיזו פרטיים וממנו תדין על השאר, וישמע חכם ויוסיף לקח, הקדוש ברוך הוא אמר ליחזקאל (ג ח)

קובע עתים לתורה, ועתה אני רואה שבשלי היתה הרעה הזאת אשר בשנה העבר מתו שני ילדי ר"ל, ולפצעי וחבורתי המה. ובאמת מי הרג אותן הילדים, לא האב שהיה בטל מתורה הרי לא ידע מעונש עון זה, אלא התלמיד חכם שהוא שכינו ומיודעו, או הרב בעיר, שעינים להם ולא יראו ופה להם ולא ידברו, המה היו רוצחי הילדים ההמה, כמו שנאמר ליחזקאל (ג י"ז) **צופה נתתך, ודמו מידך אבקש.**

וכן מהדברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם ונעשה להם כהיתר הוא, שמאחרים מצות לשבת יצרה, ובאים בימים ושנים ושומעים לעצת יצר הרע שצריך שיהיה לו בתחילה הון רב כדי שיהיה לו ממה לפרנס, וכן ממתין זמן אחר זמן עד שיזדמן לו זיווג עם עושר רב, ובתוך כך נעשה מה שנעשה. כי ימי הילדות והשחרות לא לבד השנים והחדשים והשבועות והימים, אלא גם השעות המה מסוכנים מאד מאד, ויש שמאבד עולמו בשעה אחת וחטא אחד יאבד טובה הרבה, בשחוק, והיתול, בהרהור עבירה, בקריבה דגילוי עריות, ומחולות, ובחיבוק ונישוק, ומקשה עצמו לדעת. ולבסוף אם אחר זמן רב נושא אשה ומוליד בנים נתקיים הפסוק (איכה ב כב) **אשר טפחתי ורביתי אויבי כלם.** כמפורש בזוהר ובמדרשים שעל חטא מוציא זרע לבטלה ראוי לו מיד עונש כרת, אלא מידת הרחמים אומר המתין לו עד שישא אשה ויוליד בנים ויוקח נפש תחת נפש. ומכל שכן מי שנכשל בגופן של עריות כמו שיש בעוונותינו הרבים בדור היתום וחצוף הזה, אוי לאזנים שכך שומעות, ואוי לעינים שכך רואות, במקומות הגדולים שיש בתי וועד לזנות כשור אל טבח יבוא שמה וכעכס אל מוסר אויל (משלי ז כב). ומה יהיה בסופם נעשים עניים ואבינונים, וקוברים את בניהם, ומתים בחצי ימיהם, שעל עון עריות נאמר כרת וערירי. ושלמה אמר (שם כט א) **רועה זונות יאבד הון, ובעד אשה זונה עד ככר לחם** (שם ו כז), [ואטו יש ספק אם ירא ה' באמת שיאמר דברים היוצאים מן הלב לאיש הזה בימי בחרותו, כדברים האלו הנזכר לעיל, וכן יאמר גם כן לאביו ולאמו ויזהיר אותם להשיאו אשה, ויזהירו אותו שלא ילך בדרך חטאים ובמושב פרצים], אטו יש ספק שלא יכנסו ללב. הלא אמרו חכמינו ז"ל הלכה פסוקה (של"ה שער האותיות ערך לב טוב) **דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב. ואם הת"ח או הרב לא הוכיח כדברים האלו, ונעשה במקומו כמה בחורים בני שמונה ועשרים שנה עד שנושאים נשים, ואחר כך מתים המה בחצי ימיהם רחמנא ליצלן, וגם קברו מתחילה שמונה ילדים ר"ל עד שגדלו שנים. מי הוא זה ואיזה הוא השופך דמים אלה, רק נביאיך שהמה רק רועים את עצמם ודואגים רק על ענין פרנסתם והכנסתם, ועדת ה' המה כצאן בלא רועה, הן המה הרוצחים.**

וגם יש מהדברים שבני אדם מזלזלים בהם ונעשה להם כהיתר עבור שאין יודעים חומר האיסור, לחלל שבת ע"י אמירה לגוי, שיש לו שדות שהוא עובד אותם, בהמתו נח בשבת, אבל משרתיו עושים בשבת כמו בחול, והם אינם יודעים שכנסת ישראל אמרה שעריבים לי דברי סופרים יותר מיינה של תורה (ע"ז לה). ועובר על דברי חכמים חייב מיתה (ברכות ד), וכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עונש (מו"ק יז). ונחמיה אמר (יג כה) **ואקללם ואמרטם, עבור שחיללו שבת בעיני מסחר, ועונש על זה והצתי אש בשערי ירושלים** (ירמיה יז כז). והנה אם לבסוף נשרף כל הונו עד שנשאר ערום וריק, מי גרם לו זאת, רק התלמיד חכם או הרב שהיה לו להזהירו שישמור שבת כראוי ולא יבוא לידי עוני. וכן נעשה להמון עם כהיתר עיני רבית, שרוצה להרבות בעסקים, ועובר המלוה על חמש לאוין לוקח רבית קצוצה, ולוה על

באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש.

אמרו חכמינו ז"ל (שבת לב) **בעון ביטול תורה, בעון שנאת חנם, בעון נדרים, וכן במקום שהזכרת שם שמים מצוי, בעון מזוזה, בעון לשון הרע, בנים מתים חס ושלום. בעון ניבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים, ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נענים. בכל אזהרות של עריות יש כרת וערירי, דהיינו כשיבוא יום הגמול יהיו נכרתים ימיו ולא יהיה לו בנים, או יקברם. על כל מלאכת שבת יש כרת. על שמירת נדה אם אינו נזהר כראוי יש כרת. ער ואונן שהיו קטנים, וגם קודם מתן תורה, ראה מה עלתה להם על ענין עון זרע לבטלה, וימתיהו ה', וימת גם אותו** (בראשית לח ז, ח).

תורה רמיא לכל אדם אם הוא יודע ספר לקבוע עתים בכל יום לתורה, אם גמרא, אם מדרש, ואם הוא עני בדעת עם כל זה חייב מיתה לקרות "מנורת המאור" או "קב הישר". וכיצא בהם. ואם אינו יודע בלי ניקוד, יקרא במנוקד, שהרי מנחת העני שהיא רק עשירית האיפה היא חשובה אצל הקדוש ברוך הוא כמו פר של עשיר.

אבל מצוה זו הגם שהיא עומדת ברומה של עולם כל כך עד שהיא תחילת דינו של אדם ששואלים אותו ביום הדין, עם כל זה בני אדם מזלזלים בהם ונעשה להם כהיתר, וכשהם פנוים ממלאכתם ומעסקם באים יחד בקיבוץ ואחוזת מרעים, ומבלים זמנים לדבר בדברים בטלים, דבר שחוק והיתול, והלואי שלא יהיה מדברים האיסורים, וכשאומרים להם מדוע אינכם קובעים עתים לתורה, משיבים דרך שחוק אתה רוצה שאהיה חסיד, או צדיק, כל כך נעשה להם עבירה זו כהיתר.

אבל הירא ה' והתלמיד חכם שהוא שכינו ומיודעו ומכל שכן הרב של העיר צריך לקרוא אותו ולדבר עמו רכות וצריך להבינו גודל מצוה זו, וצריך להסביר לו ולומר לו מדוע אינך רוצה לקבוע זמן ללמוד תורה, עבור שאתה כרחם אב על בנים ודומה בעיניך שבאותה שעה שתלמוד תורה בזה אתה גוזל לבניך, לכן תיגע עצמך עבורם כל היום ליתן להם די צרכם. באכילה, ושתייה, ומלבוש.

פקח עיניך ופתח לבך, מה שאני אומר לך כעת, אתה הולך למרחקים עם טרחות גדולות, בקור, וחום, ביום, ובלילה, עבור שאתה אוהב לבניך להאכילם ולהלבישם, ומה היא אהבה שאתה נותן להם, חיי שעה, ואחר כך כשאתה פנוי ממלאכה וממסחר אתה כאחד מיושבי קרנות, בזה אתה לוקח סכין ותוחב אותו בלב בניך ובנותיך ואתה הורגם, כי הושע אמר (ד י) **ותשכח תורת אלקיך אשכח בניך גם אני, ואמרו חכמינו ז"ל** (שבת לב) **בעון ביטול תורה בנים מתים.**

עתה אמור לי איה חכמתך, ליגע עצמך כל היום וכל הלילה לילך למרחקים עבור אהבת בנים ליתן להם חיי שעה, בזה אתה כרחם אב על בנים. ושלא לדבר דברים בטלים, ולילך לבית המדרש שעה אחת וללמוד גמרא, מדרש, או מנורת המאור, ובה אתה נותן חיים ואריכות ימים לבניך ובנותיך, בזה אתה אכזר לבניך ואינך רוצה לעשות. איה תבונתך - ואטו היעלה על הדעת אם אומרים לו ענין זה כדברים האלו בדברי רכות, ומביאים לו ראייה מפסוקי התנ"ך ומאמרי חז"ל, שלא ישמע לו, בתמיהה. הלא בודאי יקבל על עצמו מכאן ולהלאה לעשות כן, ויעשה כן. ועוד יוסיף שיהיה נחמר לבו בקרבו ויבכה בדמעות שלישי על אולתו שלא עשה כן עד עתה, ויאמר במר נפשו עתה אני רואה שהפורש מן התורה כפורש מן החיים, אני לא שמעתי דבר זה מעולם שכל כך הוא גדול מצות

בלבבך, שבאמת הנביאי השוא והחניפים שהמה רק אלקי כסף ואלקי זהב, כל התמונות ורבנותם הוא רק למלאות בתיים הון, ואינם מוכיחים ואינם מדריכים ונשאר כל דרך איש ישר בעיני הנקרא בלשונם [איין מענשענפריינד, ער באליידיגט נימאנד]. ואצל המון נראה שהוא אוהב להם עבור שמניח לילך כל אחד ואחד בשרירות לבו הרע.

ובאמת אוי לאותו אהבה כי אחרית אהבה זו מרה כל ענה. ועל זה אמרה תורה באזהרה לא תשנא את אחיך בלבבך, אלא לא תשתוק, הוכח תוכיח את עמיתך, לא פעם אחד ושתיים ושלש אלא מאה פעמים, ותודיעו מה הוא ענין חטאות נעורים וגודל פגמו וענשו, ומה הוא ענין מאחרי שבת, ומה הוא ענין חילול שבת הגם שהיא רק באמירה לגוי, ומה הוא ענין נתינות ולקוחות רבית, וגם מה הוא ענין ללמוד תורה בכל יום וגודל שכרה ועונש המבטלו. ותאמר להם אחי אם חס ושלום לא תשמעו לי הגם שכעת שעתכם מוצלחת, אבל אני רואה ימי העוני והצרות שיבוא חס ושלום. ואם יהיה פיך ולבך שווים בתוכחה זו, אין ספק שדבריך יהיה נשמעים. ובה תציל את דם רעך ודם בניו ובנותיו, וגם דמים תרתי משמע, שנכסיו והונו, גם כן נכללים בכלל דם. וזה הוא "לא תעמוד על דם רעך" אני ה' נאמן לשלם שכר.

שלש לאוין. וכוונתו בהלואה זו ובנתינת הרבית כדי להגדיל מסחרו ועסקיו ועל ידי כן יהיה לו הצלחה יתירה, ואינו יודע כי חסר יבואנו, כי אמרו חכמינו ז"ל (ב"מ ע"א) שנכסיו מתמוטטים ואינם עולים, וגם בא הונו ליד עמלק, וכן אמר שלמה (משלי כח ה) **מרה הונו בנשך ותרבית לחונן דלים יקבצנו.** ואם אחר כך אירע לעשיר זה שנתן רבית ולקח רבית מקרים רעים מכל מיני הזיקות והפסדות הנקרא בלשון המון [מאלערן], מי גרם לו זאת, הלא הת"ח או הרב שעליו היה רמיא להזהירו ולהודיע חומר איסור רבית, שהוא כאלו כופר באלקי ישראל - והם לא עשו כן. וכן בכמה וכמה דברים וכיוצא באלו - מעתה יש לי לומר שזה הוא כוונת הפסוק **לא תעמוד על דם רעך.** אתה התלמיד חכם או צורבא מרבנן או המנהיג, אם אתה רואה שחבירך יכול לבוא לסכנת מיתה או הוא או בניו, או להפסיד ממון, אני מזהירך שלא תעמוד ותראה זאת ותשתוק, אלא עליך רמיא להציל חיי חבירך וממון חבירך בכל יוכלתך, כמו שנאמר (שם כ"ד י"א) **הצל לקוחים למות,** וגם נאמר (דברים כ"ב א) **והשבותו לו,** ואם תעשה כן אני ה' נאמן לשלם שכר, ואם לא תעשה כן אני מאיים אותך ואני מזהירך אני ה' נאמן ליפרע.

ואם תאמר מה אני יכול לעשות. על כן בא הפוסק שלאחריו ומפרש כוונת הפסוק הראשון, והוא, **שלא תשנא אחיך**

יום א' כ' סיון התצ"א פאדובה.

בס"ד

הבטחת הרמח"ל

איגרת פ"ו

ביטול הגזרות על ידי לימוד הזוהר בלי הפסק!!!

וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי נתרבה הקיטרוג עד שהיה יכול הגיע ח"ו אל מקום גדול ואנו ח"ל הקדמנו וירצה ה', ויהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חודשים בקירוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו.

וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:

ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו. כי רב הדבר ועצום מאוד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא דף קנ"א ע"א: "בעוד דהאי קול לא פסק דיבור שלטא ויכלא וע"ד לא אצטריך אורייתא למפסק". ושם למעלה מעט "כל זמנא דחכימאי ייחדון בה באורייתא לא יכיל ס"מ בהו". ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]: שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כולם לומדים תמיד מן הבוקר ועד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל. ובסדר הזה יתחילו: מיד אחר תפילת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן כל זה ושם ילמוד שיעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיימו וילכו עד צאת הכוכבים שהוא מסיים שם יתחיל עד שיתחיל הב', באופן שרגע אחד לא יפסק בשום מין הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הג', ובאופן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, ונמצאנו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל.

משה חיים לוצאטו

מאה ת"ס/ו"צאטו

"וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:"

"כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום"

"והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל."

כל ישראל יש להם חלק בקריאת הזוהר!
www.zohar-israel.com